

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 16.7.2009
KOM(2009) 368 lõplik

KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Vaalaliste juhuslik püük kalapüügil: aruanne nõukogu määruse (EÜ) nr 812/2004 teatavate sätete rakendamise kohta ning seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamisel Läänemere vaalaliste avaldatava mõju teadusliku hindamise kohta vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 2187/2005.

KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Vaalaliste juhuslik püük kalapüügil: aruanne nõukogu määruse (EÜ) nr 812/2004 teatavate sätete rakendamise kohta ning seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamisel Läänemere vaalalistele avaldatava mõju teadusliku hindamise kohta vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 2187/2005.

1. ÜLDINE TAUST

1.1. Nõukogu määrus (EÜ) nr 812/2004

Nõukogu määruses (EÜ) nr 812/2004¹ on sätestatud meetmed, mille eesmärk on vähendada kalapüügi käigus vaalaliste juhuslikku püüki. Kõnealuse määrusega määratakse kindlaks, millistes püügipiirkondades ja milliste püügivahendite puhul on akustiliste hoiatusseadmete kasutamine kohustuslik. Liikmesriigid vastutavad akustiliste hoiatusseadmete kasutuselevõtmise ja tõhususe jälgimise eest ning seirekavade rakendamise eest vastavalt kõnealuse määruse suunistele.

1.1.1. Aruandekohustus

Määruse (EÜ) nr 812/2004 artikli 6 kohaselt peavad liikmesriigid komisjonile saatma täieliku aastaaruande kõnealuse määruse teatavate sätete rakendamise kohta, kusjuures aastaaruanne „hõlmab hinnanguid kogu vaalaliste juhusliku püügi kohta iga asjakohase kalastusviisi puhul”.

Kõnealuse määruse artikli 7 kohaselt peab komisjon pärast liikmesriikidelt teise aastaaruande saamist esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõnealuse määruse toimimise kohta. See aruanne peaks põhinema hinnangul, mille ICES ja STECF on andnud liikmesriikide aruannetele.

1.2. Nõukogu määrus (EÜ) nr 2187/2005

Nõukogu määrus (EÜ) nr 2187/2005² hõlmab Läänemere kalavarude kaitsmise tehnilisi meetmeid.

1.2.1. Aruandekohustus

Määruse (EÜ) nr 2187/2005 artikli 7 kohaselt tagab komisjon, „et 1. jaanuariks 2008 viiakse läbi teaduslik hindamine seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamise mõju kohta vaalalistele ning et selle hindamise järeldused esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule”.

---

¹ Nõukogu määrus (EÜ) nr 812/2004, 26. aprill 2004, millega sätestatakse meetmed vaalaliste juhusliku püügi kohta püügipiirkondades ja muudetakse määrust (EÜ) nr 88/98.

² Nõukogu määrus (EÜ) nr 2187/2005, 21. detsember 2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1434/98 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 88/98.

1.3. Kahe aruande ühendamine

Teave, mida vajatakse seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamisel vaalalistele avaldatava mõju teaduslikuks hindamiseks määruse (EÜ) nr 2187/2005 raames, on väga sarnane merel andmete kogumise vaatluskavast saadud teabega juhupüügi kohta, mida liikmesriigid koguvad vastavalt määrusele (EÜ) nr 812/2004. Aruanne, mille komisjon esitab viimasena mainitud määruse artikli 7 kohaselt, põhineb liikmesriikide aruannetel, mis hõlmab muu hulgas ka hinnanguid vaalaliste juhusliku kogupüügi kohta iga asjakohase kalastusviisi puhul. Lisaks esitatakse liikmesriikide aruannetes hinnang vaatlejate aruannete järeldustele ning igasugune muu asjakohane teave, sealhulgas kõik teadusuuringud, mis on liikmesriikides läbi viidud vaalaliste juhusliku püügi vähendamiseks kalapüügil. Seega hõlmavad mõlemad aruanded osaliselt sama teavet vaalaliste juhusliku püügi kohta kalapüügivahenditega. Seepärast on komisjon teinud otsuse ühendada kaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavat aruannet.

Pärast liikmesriikide poolt komisjonile esitatud aruannete esialgset hindamist ning selleks, et parandada kõnealuse määruse rakendamist, tegi komisjon ettepaneku korraldada vaalaliste juhuslikku püüki käsitlev õpikoda (24.–25. märts 2009, Brüssel). Lepiti kokku, et õpikoja järeldused tuleks lisada ühendatud aruandesse, et see oleks võimalikult täielik ja põhineks kogu kättesaadaval teabel. Märgitud põhjusel ning mõne liikmesriigi aruande hilinemise tõttu ei olnud võimalik esitada määruse (EÜ) nr 2187/2005 kohaselt nõutavat aruannet õigel ajal.

2. KÄESOLEVA ARUANDE SISU JA METOODIKA

Komisjon on saanud 2004.–2005. ja 2006. aasta kohta aruanded, mille liikmesriigid esitasid vastavalt määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklile 6. Rahvusvahelisel Mereuurimise Nõukogul (ICES) ning kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteel (STECF) paluti analüüsida riikide esitatud aruandeid, võttes arvesse nende teaduslikku sisu ja määruse (EÜ) nr 812/2004 rakendamist. Nende järeldusi kajastatakse käesolevas aruandes.

ICES-ilt paluti samuti teaduslikku hinnangut seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamise mõju kohta Läänemere vaalalistele. Käesolev aruanne hõlmab kõnealuse hinnangu tulemusi, samuti muid kättesaadavaid andmeid vaalaliste juhusliku püügi kohta Läänemeres.

Ühe osana määruse (EÜ) nr 812/2004 rakendamise hindamisest korraldas komisjon Brüsselis õpikoja 24.–25. märtsini 2009. Õpikoja peamised tulemused ning seal kavandatud edasine tegevus on samuti esitatud käesolevas aruandes.

3. LIIKMESRIIKIDE POOLT MÄÄRUSE (EÜ) NR 812/2004 ALUSEL ESITATUD ARUANNETE ANALÜÜS

ICES³ ja STECF⁴ leidsid riikide aruannete kohta tehtud ülevaates, et need on „märkimisväärselt erinevad nii sisu kui ka vormi poolest. Vähe on tõendeid liikmesriikide vahelisest koostööst ning enamik aruannetes kajastatud töödest on eri riikides iseseisvalt

³ ICESi soovitus 2008. 1.5.1.2 Väikeste vaalaliste seisund ja kaaspüük Euroopa vetes (dokument kättesaadav võrgus).

⁴ KALANDUSE TEADUS-, TEHNIKA- JA MAJANDUSKOMITEE 28. TÄISKOGU ISTUNGI ARUANNE (PLEN-08-02) (Dokument kättesaadav taotluse korral).

tehtud töö tulemus”. Vaalaliste juhuslikku püüki käsitleva teabe kohta märgiti, et „kättesaadavad on mõned hiljutised hinnangud väikeste vaalaliste kogu kaaspüügi kohta Euroopa vetes”.

Komisjon järeldab sellest, et riikidelt saadud aruannetes antakse harva selge ettekujutus meetmetest, mis liikmesriigid on määruse (EÜ) nr 812/2004 kohaselt võtnud. Üksnes vähesed liikmesriigid on suutnud prioritseerida vaalaliste juhusliku püügi vähendamise. Prantsusmaa ja Ühendkuningriik on ainsana esitanud teabe aastase juhusliku kogupüügi kohta.

Komisjonile on selge, et enamikul liikmesriikidel on raskusi määruse (EÜ) nr 812/2004 rakendamisega, eelkõige seoses järgmiste nõuetega:

3.1. Akustiliste hoiatusseadmete kasutamise kohustus. Tehnilised nõuded ja kasutustingimused

Need liikmesriigid, kes aruandes teatasid, et kasutavad akustilisi hoiatusseadmeid (tuntud ka kui pingerid), märkisid, et need seadmed on väga kallid ega ole alati tõhusad, st et seade, mis mõne vaalaliigi jaoks on hoiatusseade, võib saata signaale, mis mõne muu looma jaoks on ligimeelitavad. Seadmete käsitlemist märgitakse problemaatiliseks ning kalameeste turvalisusele ohtu kujutavana. Mõned riigid tegelevad siiski uurimisprojektidega, mille eesmärk on tõhusamate akustiliste hoiatusseadmete loomine.

Komisjon on teadlik pingerite kasutamisel esinevatest raskustest ning tunnustab mõnede liikmesriikide jõupingutusi pingerite uurimisel; nende hulgas on ka liikmesriike, kes ei ole kohustatud kasutama pingereid. Kõnealuste seadmete ja muude vaalasiid kaitsvate meetmete tõhususe uurimine kestab edasi nii riiklikul kui ka rahvusvahelisel tasandil. Prioriteediks peaks olema teadusuuringud ja parimate tavade levitamine eri liikmesriikide vahel.

Võttes arvesse liikmesriikide ebatäielikku ja ebaselget aruandlust pingerite kasutamise kohta ning ebapiisavat asjakohast teavet, ei saa komisjon teha liikmesriikide aruannete põhjal selgeid järeldusi pingerite kasutamise tõhususe kohta vaalaliste juhusliku püügi vähendamisel.

3.2. Mereseirekavade koostamise ja rakendamise ning vaalaliste juhusliku püügi seire kohustus

Mereseirekavade koostamisest rääkides peab märkima, et selle meetme rakendamine on nõrk. Mõned liikmesriigid väidavad, et neil ei ole piisavalt ressursse (rahalised ja inimressursid), et kõnealuseid programme rakendada ja/või nad ei suuda hõlmata vastuvõetud kavade kõiki valdkondi ning vaatlejate aruanded on sageli ebatäielikud. Kuus liikmesriiki kahekümne kahest väitis, et nende püügitegevus ei kuulu kõnealuse määruse reguleerimisvaldkonda. Mõned liikmesriigid esitasid teabe, mis põhines riiklikul tasandil või rahvusvahelise partnerluse kaudu arendatavatel teaduslikel uuringutel. Teised liikmesriigid koguvad andmeid oma riigi sadamaasutustelt või kalurite küsitlemise abil. Ainult vähesed liikmesriigid teatasid vaalaliste juhuslikust püügist ja seetõttu järeldab komisjon, et saadud napp teave ei võimalda saada selget pilti kalapüügi ja vaalaliste populatsiooni vastastikusest mõjust ning komisjonil ei ole seega võimalik teha igakülgset objektiivset analüüsi vaalaliste juhusliku püügi kohta Euroopa Liidu vetes.

3.3. Arutelu

Aruanded määruse (EÜ) nr 812/2004 raames rakendatud meetmete kohta näitavad, et ainult mõned liikmesriigid teevad piisavaid jõupingutusi kõnealuse määruse jõustamiseks. On selge,

et selle rakendamine nõuab liikmesriikidelt suuri jõupingutusi ning enamik neist ei ole suutnud sellega toime tulla eespool osutatud põhjustel. Sellest võib komisjon teha järelduse, et vaalaliste ja kalapüügi vahelise vastuolu vähendamine on alles väga varases etapis.

Tulemuste erinevust võib seletada asjaoluga, et liikmesriigid pidid kõnealust määrust kohaldama eri aegadel ja eri piirkondade suhtes. Lisaks on mõned liikmesriigid lükanud pingerite kasutuselevõtu edasi nende kasutamisel ilmnunud iseloomulike probleemide tõttu ning selle asemel koordineerisid nad erinevaid riiklikke ja rahvusvahelisi uurimisprojekte, mille eesmärk oli hoiatusseadmete ja tehnika parendamine, või osalesid neis projektides.

Komisjon kaasrahastab mitmeid projekte ELi rahastamisvahendi LIFE kaudu, millega toetatakse keskkonna- ja looduskaitseprojekte, ning mõned neist projektidest aitavad kaasa Natura 2000 rakendamisele merekeskkonnas. Neis LIFE projektides käsitletakse sageli mereimetajate juhusliku püügi vältimise ja vähendamise viise.

Kui määruses (EÜ) nr 812/2004 osutatakse kalapüügile, mille puhul liikmesriigid peaksid pöörama erilist tähelepanu vaalaliste juhusliku püügi ja tapmise mõjule, siis tuleks samuti rõhutada, et meetmed, mida võetakse kalapüügi mõju vähendamiseks vaalalistele, ei ole koondatud üksnes sellesse määrusesse. Liikmesriikidel on juba varem nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ (elupaikade direktiiv) artikli 12 kohaselt kohustus teha uurimistööd ja võtta kaitsemeetmed, millega tagatakse, et vaalaliste juhuslik püük ei avaldaks asjaomasele liigile olulist negatiivset mõju. Elupaikade direktiivi raames on kõigi vaalaliste liikide suhtes kehtestatud range kaitse süsteem nende looduslikul levilal. Liikmesriigid teevad vaalaliste kaitsestaatuse järelevalvet ning samuti rajavad süsteemi nende juhusliku püügi ja tapmise seireks. Lisaks võtavad liikmesriigid vastavalt artiklile 6 vajalikud meetmed, et vältida erikaitsealadel looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemist ning selliste liikide märkimisväärset häirimist aladel, mille kaitseks need on määratud. Mitmed sellised alad on ette nähtud liikidele *Phocoena phocoena* ja *Tursiops truncatus*.

4. TEADUSLIK HINNANG SEISEVÕRKUDE, NAKKEVÕRKUDE JA ABARATE KASUTAMISEL LÄÄNEMERE VAALALISTELE AVALDATAVA MÕJU KOHTA

Läänemeres tavaliselt leiduv vaalaline on pringel (*Phocoena phocoena*). Tema populatsiooni arvukust hinnatakse väiksemaks kui 1000 isendit⁵. Liikmesriikide aruannete kohaselt ei püütud Läänemeres püügi puhul, mille suhtes teostati vaatlust, 2005. ja 2006. püügihooajal juhusliku püügiga ühtki pringlit. 2008. aasta aprillis teatas ICES komisjonile, et liikmesriikide esitatud andmed on ebapiisavad teadusliku hinnangu andmiseks seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamise mõju kohta Läänemere vaalalistele.

Samuti on ilmne puudus muust teabest vaalaliste juhusliku püügi kohta kalapüügivahenditega Läänemeres. Kättesaadavad allikad käsitlevad peamiselt kaldale uhitud loomi, kellel on märke, millest võib järeldada, et need loomad on surnud võrkudes. Saksamaa hiljutises uurimuses esitatakse andmed üle 150 kaldale uhitud pringli kohta Saksamaa Läänemere rannikul 2007. aastal, neist 47 % juhusliku püügi või oletatava juhusliku püügi tõttu⁶. Selleks, et koostada täielik hinnang seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamise mõjust vaalaliste juhuslikule püügile Läänemeres, ei piisa andmetest kaldale uhitud pringlite kohta,

⁵ ASCOBAN, Läänemere pringli taastamiskava. Eelnõu, 8. aprill 2009.

⁶ ICES WKFMPA aruanne 2008 ICES CM 2008/MHC:11. Aruanne kaitstud merealadel kalanduse juhtimise õpikoja kohta.

kuna see ei anna teavet, kus ja millisesse püügivahendisse loomad lõksu jäid. Järelikult ei saa praeguses etapis teha täpseid järeldusi seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamise mõju kohta Läänemere vaalaliste.

4.1. Arutelu

Praegune Läänemere pringli populatsioon oma vähema kui 1000 järelejäänud isendiga on murettekitavalt väike^{Error! Bookmark not defined.}. Vanemad andmed nii populatsiooni arvukuse kui ka kaaspüügi taseme kohta näitavad, et kõnealune liik on olnud palju arvukam ja tema levila on ulatunud Läänemere põhjaosas veel hiljuti palju kaugemale^{7,8}. Peale geneetilise mitmekesisuse kahanemise ohu, mis piirab populatsiooni võimet kohaneda muutustega looduses, on oluliselt kahanenud populatsioonid ka suuremal määral tundlikud juhusliku kaaspüügi suhtes kui terved populatsioonid.

Andmete puudus pringlite juhusliku püügi kohta Läänemeres on tõenäoliselt seotud järgmiste põhjustega:

- (1) Läänemere pringli väike populatsioon.
- (2) Kalamehed jätavad vaalaliste püügist teatamata. Pringlite püügist ja üle parda merre tagasi viskamisest annavad märku aruanded Läänemere rannikult leitud hukkunud vaalalistest, kellel on jälgi võrku sattumisest^{9,10}.

ASCOBANI (väikevaalaliste kaitse Lääne- ja Põhjameres) hiljutise Läänemere pringli taastamiskava järeldused kinnitavad neid oletusi: „Pringli arvukus on äärmiselt väike ja kalurid näevad või püüavad neid loomi harva ... ning (kalurid) ei võta meelsasti kuulda teadlaste ja looduskaitsete väiteid, et kaaspüük kujutab endast suurt ohtu pringlipopulatsioonile. Kui ei võeta kaitsemeetmeid, jääbki pringlite arvukus väikeseks (mis teeb raskeks arvukuse kohta parema hinnangu andmise), kaaspüük jääb väikeseks (mis teeb raskeks selle koguselise hindamise) ja kalurid ei võta omaks mõtet, et kaaspüük kujutab endast probleemi pringlite kaitsmisel.” Kõike seda silmas pidades oleks üsna ohtlik väita, et kaaspüügist mitteteatamine tähendab, et kaaspüügi probleemi ei ole olemas.

5. ÕPIKODA MÄÄRUSE (EÜ) NR 812/2004 RAKENDAMISE KOHTA

Komisjon on teadlik määruse (EÜ) nr 812/2004 rakendamise raskustest ja püüab olukorda parandada. Seepärast organiseeris ta kõnealusel teemal Brüsselis 24.–25. märtsini 2009 õpikoja. Õpikoja eesmärk oli koguda teavet ja ärgitada järelemõtlemisele ning määrata kindlaks määruse (EÜ) nr 812/2004 järelemeetmed. Programm hõlmas järgmisi punkte:

- komisjoni esitatud hinnang määruse (EÜ) nr 812/2004 nelja rakendusaasta kohta;
- vaalaliste populatsiooni seisund EÜ vetes;

---

⁷ Koschinski, S (2002). Praegused teadmised Läänemere pringli (*Phocoena phocoena*) kohta. *Ophelia*.
⁸ Lindroth, A (1962) Läänemere lõhe arvukuse kõikumised 2: pringel ja lõhe. Instituudi Swedish Freshwater Research aruanded, Drottningholm.
⁹ Siebert U. jt (2006). Pringli esinemine Saksamaa vetes kümne aasta jooksul – õhuseire, juhuslike täheldamiste ja rannaleuhtumise analüüsid. *Journal of Sea research*.
¹⁰ Rootsi riiklik looduskaitseagentuur ja Rootsi kalandusamet (2008). Pringli kaitse tegevuskava 2008–2013.

- ülevaade kõnealuse määruse rakendamisest erinevates EÜ merepiirkondades;
- kõige uuemad teadus- ja tehnikaarengud akustiliste hoiatusseadmete ja muude kaitsvate meetmete alal.

Õpikojas osalesid riikide valitsusasutuste, piirkondlike nõuandekomisjonide, kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee ning komisjoni kahe asjaomase, kõnealuse teemaga tegeleva talituse esindajad.

Õpikoja mõned peamised järeldused.

- On vaja parandada teadmisi vaalaliste arvukuse ja leviku kohta kõigis EÜ vetes. Õpikoda näitas ka seda, et vaalaliste esinemine on erinev.
- Osalenud nõustused, et pingerid on pringli puhul tõhusad hoiatusseadmed. Siiski on vaja edasist arendamistööd, et parandada nende tehnilist ja praktilist kasutamist ilma kalureid ohtu seadmata. Kalurid tuleb kaasata sellesse protsessi alates katsetamisest kuni seadmete praktilise kasutamiseni. Samal ajal käib uurimistöö muude hoiatusseadmete ja tehnika arendamiseks. Juhul, kui see osutub tõhusaks, tuleks kaaluda pingerite alternatiivide kasutusevõtmist.
- Tuleks kaaluda väiksemate kui 12 m ja 15 m laevade hoiatusseadmete ja vaatluskavade kasutamist.
- Mõni liikmesriik suutis mereseire kavade rakendada vastavalt määruse (EÜ) nr 812/2004 nõuetele. Tulemused näitasid, et määrusega nõutavad andmed peavad olema väga täpsed ning mõnikord on seda raske saavutada liikide puhul, mille kaaspüüki esineb harva.
- Seirekavasid tuleks tõhustada, st eri määruste kohase seire ja riiklike andmebaaside ühitamise kaudu. Piirkonnad, kus pingerite kasutamine on kohustuslik, tuleks kaasata seiresse.
- Tuleb parandada koostööd kalandussektoriga, nimelt anda rohkem teavet kaitsemeetmete kohta, mille eesmärk on vaalaliste või mõne muu loomarühma, kelle püük ei paku tööduslikku huvi, juhusliku püügi vähendamine.

6. JÄRELDUSED JA EDASISED PLAANID

Järeldused põhinevad riikide aruannete analüüsil, määruse (EÜ) 812/2004 rakendamise õpikoja tulemustel (vt. punkt 5) ja teadusliku hinnangu järeldustel seisevõrkude, nakkevõrkude ja abarate kasutamise mõju kohta Läänemere vaalalistele. Ehkki enamik liikmesriike teatas vähesest vaalaliste juhuslikust püügist ELi vetes või selle puudumisest, näitavad mereseire kavade või kaldale uhtud loomade surmajärgse analüüsi põhjal saadud teaduslikud tõendid jätkuvalt vaalaliste ja kalupüügi vahelisi vastuolusid. Teave vaalaliste populatsioonide kohta on killustatud ja populatsiooni seisund ebaselge.

Komisjon tõdeb, et mõned liikmesriigid on teinud suuri jõupingutusi määruse (EÜ) nr 812/2004 nõuetekohaseks rakendamiseks, kuid möönab samuti, et mõned liikmesriigid on maha jäänud. Ehkki komisjon mõistab, et määruse hilisemaks muutmiseks võib olla põhjusi,

ei ole kõigis liikmesriikides seni veel jõutud selle täieliku rakendamiseni ning seetõttu ei ole olnud võimalik hinnata vaalaliste juhuslikku püüki vähendavate olemasolevate meetmete mõju. Õpikojas esitatud parimate tavade esitus näitas, et häid tulemusi on võimalik saavutada ka praeguste tingimuste juures. Kõnealusel määruses on sätestatud võimalus olla paindlik, mida tuleb kasutada täiel määral.

Võttes arvesse vajadust vähendada kalapüügi mõju vaalalistele ELi vetes, soovib komisjon tungivalt liikmesriikidel võtta kõik vajalikud meetmed määruse (EÜ) nr 812/2004 rakendamiseks. Samuti sooviks komisjon rõhutada liikmesriikide kohustusi elupaikade direktiivi raames: teostada seiret kõigi vaalade ja vaalaliste juhusliku püügi ja tapmise üle ning tagada, et juhuslik püük või tapmine ei mõjuta populatsiooni olulisel määral. Sellega seoses on liikmesriikidel muude kalastustegevuste puhul ja muudes piirkondades, kus juhuslik püük on probleemiks ega ole hõlmatud määrusega (EÜ) nr 812/2004, kohustus võtta asjakohased meetmed vaalaliste populatsiooni kaitsmiseks.

Õpikoja järelmeetmena peab komisjon hoolega silmas järgmisi peamisi punkte:

- kasutada täiel määral määruse (EÜ) nr 812/2004 paindlikkust, et lahendada seirekavade, püügiseadmete ja -piirkondadega seotud probleemid;
- lisada Musta meri määruse (EÜ) nr 812/2004 kohaldamisalasse;
- julgustada liikmesriike laiendama praeguseid seirekavasid, et ühendada vaatlused vaalaliste juhusliku püügi kohta, järgides mõne liikmesriigi eeskujuga;
- julgustada arutlema tööstusega kaitsemeetmete üle piirkondlikes nõuandekomisjonides;
- määrata kindlaks vaalaliste eri populatsioonide juhusliku püügi maksimaalse lubatava taseme mõõdetavad eesmärgid.

Samuti vaatab komisjon liikmesriikide esitatava teabe ühtlustamise eesmärgil üle ICESilt¹¹ saadud ja STECFi¹² poolt üle vaadatud aruandevormi ning teeb selle liikmesriikidele kättesaadavaks. Alates järgmisest aastast loodab komisjon saada kõigilt asjaomastelt liikmesriikidelt täieliku aruande, kus on esitatud kogu kõnealusel määrusega nõutav teave ja muu asjakohane artikli 6 lõike 2 kohaselt nõutav teave.

Läänemere pringlipopulatsiooni kriitiline seisukord vajab samuti ühenduse tähelepanu ning seepärast on vaja kaaluda edasiste meetmete võtmist. ICESi viimase soovitusel kohaselt, milles käsitleti vaalalisi, on „parimad kaitsmiseks tehtud jõupingutused ilmselt need, mis hõlmavad sidusrühmade kaasamist”. Komisjon nõustub selle lähenemisviisiga ja sooviks julgustada liikmesriike ja sidusrühmade organisatsioone uurima mooduseid, kuidas minimeerida pringlite juhuslikku püüki Läänemeres. Olemasoleva teadmibaasi parandamiseks kuulutas komisjon hiljuti välja projektikonkursi uurimistööks, mis käsitleb „vaalaliste kaaspüügi andmete kogumist Läänemeres, Kattagatis ja Sundis”.

---

¹¹ ICESi ettepanek on kättesaadav ICESi veebilehel.

¹² Kättesaadav kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee 28. täiskogu istungi aruande punktis 3.6.6. (PLEN-08-02).